

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá komora)

z 25. apríla 2012 *

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránskej islamskej republike s cieľom zabrániť šíreniu jadrových zbraní — Zmrazenie finančných prostriedkov — Žaloba o neplatnosť — Prípustnosť — Právomoc Rady — Zneužitie právomoci — Nadobudnutie účinnosti — Zákaz retroaktivity — Povinnosť odôvodnenia — Právo na obranu — Právo na účinnú súdnu ochranu — Nesprávne právne posúdenie — Pojem podpora šírenia jadrových zbraní — Nesprávne posúdenie“

Vo veci T-509/10,

Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran, so sídlom v Teheráne (Irán),
v zastúpení: F. Esclatine a S. Perrotet, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: M. Bishop a R. Liudvinaviciute-Cordeiro, splnomocnení
zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Európska komisia, v zastúpení: M. Konstantinidis a É. Cujo, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Rady 2010/413/SZBP z 26. júla 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP (Ú. v. EÚ L 195, s. 39), vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 668/2010 z 26. júla 2010, ktorým sa vykonáva článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 423/2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 195, s. 25), ako aj rozhodnutia Rady 2010/644/SZBP z 25. októbra 2010, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413/SZBP (Ú. v. EÚ L 281, s. 81), a nariadenia Rady (EÚ) č. 961/2010 z 25. októbra 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 423/2007 (Ú. v. EÚ L 281, s. 1), v rozsahu, v akom sa tieto akty týkajú žalobkyne,

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora),

v zložení: predsedníčka komory I. Pelikánová (spravodajkyňa), sudcovia K. Jürimäe a M. van der Woude,

* Jazyk konania: francúzština.

tajomník: C. Kristensen, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. januára 2012,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Žalobkyňa, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran, je iránska spoločnosť, ktorú vlastní National Iranian Oil Company a ktorej úlohou je pôsobiť ako stredisko nákupu pre činnosti skupiny uvedenej spoločnosti v oblasti ropného, plynárenského a petrochemického priemyslu.

Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránskej islamskej republike

- 2 Prejednávaná vec spadá do rámca reštriktívnych opatrení zavedených s cieľom vyvinúť tlak na Iránsku islamskú republiku a prinútiť ju tak ukončiť jej činnosti v jadrovej oblasti, ktoré predstavujú nebezpečenstvo šírenia alebo vývoja nosičov jadrových zbraní (ďalej len „šírenie jadrových zbraní“).
- 3 V rámci Európskej únie bola prijatá spoločná pozícia Rady 2007/140/SZBP z 27. februára 2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 61, s. 49) a nariadenie Rady (ES) č. 423/2007 z 19. apríla 2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 103, s. 1).
- 4 Článok 5 ods. 1 písm. b) spoločnej pozície 2007/140 stanovoval zmrazenie všetkých finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov určitých kategórií osôb a subjektov. Zoznam týchto osôb a subjektov bol uvedený v prílohe II spoločnej pozície 2007/140.
- 5 Pokiaľ ide o dotknuté právomoci Európskeho spoločenstva, článok 7 ods. 2 nariadenia č. 423/2007 stanovoval zmrazenie finančných prostriedkov osôb, subjektov a orgánov, ktoré Rada Európskej únie označila za osoby zúčastnené na šírení jadrových zbraní podľa článku 5 ods. 1 písm. b) spoločnej pozície 2007/140. Zoznam týchto osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa vzťahovalo zmrazenie finančných prostriedkov podľa článku 7 ods. 2 nariadenia č. 423/2007, tvoril prílohu V tohto predpisu.
- 6 Spoločná pozícia 2007/140 bola zrušená rozhodnutím Rady 2010/413/SZBP z 26. júla 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP (Ú. v. EÚ L 195, s. 39).
- 7 Článok 20 ods. 1 rozhodnutia 2010/413 stanovuje zmrazenie finančných prostriedkov viacerých kategórií subjektov. Toto ustanovenie sa týka okrem iného „osôb a subjektov...“, ktoré sú zapojené do [šírenia jadrových zbraní], alebo sú [s touto činnosťou] spojené alebo [ju] podporujú... alebo osôb alebo subjektov, ktoré konajú v ich mene alebo podľa ich pokynov, alebo subjektov, ktoré vlastnia alebo kontrolujú, a to aj nezákonnými prostriedkami,... ako sa uvádzajú v prílohe II“.
- 8 Článok 24 ods. 2 až 4 rozhodnutia 2010/413 stanovuje:
„2. Ak Rada rozhodne, že osoba alebo subjekt budú podliehať opatreniam uvedeným v článku 19 ods. 1 písm. b) a v článku 20 ods. 1 písm. b), príslušným spôsobom zmení a doplní prílohu II.

3. Rada oznámi svoje rozhodnutie vrátane dôvodov zaradenia do zoznamu osobe alebo subjektu uvedeným [v odseku] 2, a to buď priamo, v prípade, že je ich adresa známa, alebo prostredníctvom uverejnenia oznámenia, a poskytne tak tejto osobe alebo subjektu možnosť vyjadriť pripomienky.

4. Ak sa predložia pripomienky alebo zásadné nové dôkazy, Rada preskúma svoje rozhodnutie a príslušným spôsobom informuje osobu alebo subjekt.“

- 9 Zoznam prílohy II rozhodnutia 2010/413 bol nahradený novým zoznamom uvedeným v rozhodnutí Rady 2010/644/SZBP z 25. októbra 2010, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413/SZBP (Ú. v. EÚ L 281, s. 81).
- 10 Nariadenie č. 423/2007 bolo zrušené nariadením Rady (EÚ) č. 961/2010 z 25. októbra 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 281, s. 1).
- 11 Článok 16 ods. 2 nariadenia č. 961/2010 stanovuje:

„2. Všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré patria osobám, subjektom a orgánom uvedeným v prílohe VII alebo ktoré tieto osoby, subjekty alebo orgány vlastnia, majú v držbe alebo kontrolujú, sa zmrazia. Príloha VIII zahŕňa fyzické a právnické osoby, subjekty a orgány,... ktoré boli v súlade s článkom 20 ods. 1 písm. b) rozhodnutia [2010/413] označené za osoby, subjekty alebo orgány:

a) ktoré sa podieľajú na [šírení jadrových zbraní], sú s [touto činnosťou] priamo spojené alebo [ju] podporujú... alebo ktoré sú vo vlastníctve alebo pod kontrolou takejto osoby, subjektu alebo orgánu, a to aj nezákonným spôsobom, alebo konajú v ich mene alebo na ich pokyn;

...“

- 12 Článok 36 nariadenia č. 961/2010 stanovuje:

„2. Ak Rada rozhodne, že sa na [subjekt] vzťahujú opatrenia uvedené v článku 16 ods. 2, príslušným spôsobom zmení a doplní prílohu VIII.

3. Rada [subjektu] uveden[ému] [v odseku 2] oznámi svoje rozhodnutie vrátane dôvodov zaradenia do zoznamu, a to buď priamo, v prípade, že je [jeho] adresa známa, alebo prostredníctvom uverejnenia oznámenia, a poskytne tak [subjektu] možnosť vyjadriť pripomienky.

4. V prípade, že sa predložia pripomienky alebo zásadné nové dôkazy, Rada svoje rozhodnutie preskúma a príslušným spôsobom informuje [subjekt].“

Reštriktívne opatrenia týkajúce sa žalobkyne

- 13 Po prijatí rozhodnutia 2010/413, ku ktorému došlo 26. júla 2010, Rada zaradila názov žalobkyne do zoznamu osôb, subjektov a orgánov uvedených v tabuľke I prílohy II uvedeného rozhodnutia.
- 14 V dôsledku toho bol vykonávacím nariadením Rady (EÚ) č. 668/2010 z 26. júla 2010, ktorým sa vykonáva článok 7 ods. 2 nariadenia č. 423/2007 (Ú. v. EÚ L 195, s. 25), názov žalobkyne zaradený do zoznamu osôb, subjektov a orgánov uvedených v tabuľke I prílohy V nariadenia č. 423/2007. Prijatie vykonávacieho nariadenia č. 668/2010 malo za následok zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov žalobkyne.
- 15 Rada v rozhodnutí 2010/413 uviedla tieto dôvody:

„Obchoduje so zariadeniami pre ropné a plynárske odvetvie, ktoré sa môžu použiť pre iránsky jadrový program. Spoločnosť sa pokúsila obstaráť materiál (veľmi odolné zliatinové dvere), ktorý sa používa iba v jadrovom priemysle. Má väzby na spoločnosti zapojené [do] iránskeho jadrového programu.“

16 Vo vykonávacom nariadení č. 668/2010 bola použitá táto formulácia:

„Obchoduje so zariadeniami pre ropné a plynárenské odvetvie, ktoré sa môžu použiť pre iránsky jadrový program. Pokúsila sa obstarat' materiál (veľmi odolné zliatinové dvere), ktorý sa používa len v jadrovom odvetví. Má väzby na spoločnosti zapojené [do] iránskeho jadrového programu.“

17 Rada informovala žalobkyňu o zaradení jej názvu do zoznamu v prílohe II rozhodnutia 2010/413 a do zoznamu v prílohe V nariadenia č. 423/2007 listom z 29. júla 2010, o ktorom žalobkyňa tvrdí, že jej bol doručený 25. augusta 2010.

18 Listom z 12. septembra 2010 žalobkyňa požiadala Radu, aby opätovne preskúmala rozhodnutie zaradiť ju do zoznamu v prílohe II rozhodnutia 2010/413 a do zoznamu v prílohe V nariadenia č. 423/2007. Vyzvala tiež Radu, aby jej oznámila skutočnosti, z ktorých vychádzala pri prijatí restriktívnych opatrení voči nej.

19 Na zápis názvu žalobkyne do prílohy II rozhodnutia 2010/413 nemalo prijatie rozhodnutia 2010/644 vplyv.

20 Keďže nariadenie č. 423/2007 bolo zrušené nariadením č. 961/2010, Rada zaradila názov žalobkyne do bodu 29 tabuľky B prílohy VIII tohto posledného uvedeného nariadenia. Finančné prostriedky a hospodárske zdroje žalobkyne sú preto na základe článku 16 ods. 2 uvedeného nariadenia zmrazené.

21 Pokiaľ ide o zápis žalobkyne, nariadenie č. 961/2010 je odôvodnené takto:

„Obchoduje so zariadeniami pre ropné a plynárenské odvetvie, ktoré sa môžu použiť pre iránsky jadrový program. Spoločnosť sa pokúsila obstarat' materiál (veľmi odolné zliatinové dvere), ktorý sa používa iba v jadrovom priemysle. Má väzby na spoločnosti zapojené do iránskeho jadrového programu.“

22 Listom z 28. októbra 2010 Rada odpovedala na list žalobkyne z 12. septembra 2010, pričom uviedla, že po opätovnom preskúmaní zamietla žiadosť žalobkyne smerujúcu k tomu, aby jej názov bol odstránený zo zoznamu v prílohe II rozhodnutia 2010/413 a zo zoznamu v prílohe VIII nariadenia č. 961/2010. V tejto súvislosti uviedla, že keďže spis neobsahuje nové skutočnosti odôvodňujúce zmenu jej stanoviska, na žalobkyňu sa musia naďalej vzťahovať restriktívne opatrenia stanovené v uvedených predpisoch.

Konanie a návrhy účastníkov konania

23 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 20. októbra 2010 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

24 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 3. februára 2011 Európska komisia podala návrh na vstup vedľajšieho účastníka do tohto konania na podporu Rady. Uznesením z 11. marca 2011 predseda štvrtej komory Všeobecného súdu vyhovel tomuto návrhu.

25 Žalobkyňa vo svojom návrhu navrhla, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie 2010/413 a vykonávacie nariadenie č. 668/2010,
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

26 Žalobkyňa vo svojich pripomienkach zo 6. decembra 2011 predložených v reakcii na písomnú otázku Všeobecného súdu rozšírila prvý bod svojich návrhov, pričom navrhla, aby Všeobecný súd zrušil rozhodnutie 2010/644 a nariadenie č. 961/2010 v rozsahu, v akom sa jej tieto akty týkajú.

- 27 Rada a Komisia navrhujú, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

- 28 Žalobkyňa uvádza deväť žalobných dôvodov. Prvý žalobný dôvod je založený na porušeníach práva súvisiacich s nadobudnutím účinnosti rozhodnutia 2010/413. Tento žalobný dôvod sa v podstate delí na dve časti. Prvá časť je založená na tom, že rozhodnutie 2010/413 nadobudlo účinnosť retroaktívne. Druhá časť je založená na nezákonnosti článku 4 rozhodnutia 2010/413 v spojení s článkom 28. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti odôvodnenia. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení práva žalobkyne na obranu a jej práva na účinnú súdnu ochranu. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení zásady proporcionality. Piaty žalobný dôvod je založený na nedostatku právomoci Rady na prijatie napadnutých aktov. Šiesty žalobný dôvod je založený na zneužití právomoci. Siedmy žalobný dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení, pokiaľ ide o pojem účasť na šírení jadrových zbraní. Ôsmy žalobný dôvod je založený na nesprávnom posúdení skutkového stavu, pokiaľ ide o činnosti žalobkyne. Deviaty, subsidiárne uvedený žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení a na porušení zásady proporcionality.
- 29 Rada a Komisia spochybňujú dôvodnosť žalobných dôvodov, ktoré uviedla žalobkyňa.
- 30 Rada a Komisia navyše na jednej strane tvrdia, že Všeobecný súd nemá právomoc rozhodnúť o druhej časti prvého žalobného dôvodu. Na druhej strane na pojednávaní uviedli, že žaloba je neprípustná v rozsahu, v akom je založená na údajnom porušení základných práv žalobkyne.
- 31 Na úvod je potrebné preskúmať tvrdenia Rady a Komisie týkajúce sa právomoci Všeobecného súdu, ďalej ich tvrdenia týkajúce sa prípustnosti niektorých žalobných dôvodov a napokon prípustnosť návrhu na zrušenie rozhodnutia 2010/644 a nariadenia č. 961/2010, ktorý žalobkyňa uviedla vo svojich pripomienkach zo 6. decembra 2011.

O právomoci Všeobecného súdu na rozhodnutie o druhej časti prvého žalobného dôvodu

- 32 Žalobkyňa v rámci druhej časti prvého žalobného dôvodu v podstate tvrdí, že článok 4 rozhodnutia 2010/413 je nezákonný, keďže stanovuje zakazujúce opatrenia, ktorých pôsobnosť nie je dostatočne presne vymedzená.
- 33 Je potrebné rozhodnúť o právomoci Všeobecného súdu na rozhodnutie o tomto žalobnom dôvode.
- 34 Článok 275 ZFEÚ stanovuje:

„Súdny dvor Európskej únie nemá právomoc, pokiaľ ide o ustanovenia týkajúce sa spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky, ani pokiaľ ide o akty prijaté na ich základe.

Súdny dvor Európskej únie má však právomoc dohliadať na dodržiavanie článku 40 Zmluvy o Európskej únii a rozhodovať o žalobách podaných v súlade s podmienkami ustanovenými v článku 263 štvrtom odseku tejto zmluvy, ktorými sa preskúmava zákonnosť rozhodnutí upravujúcich reštriktívne opatrenia voči fyzickým alebo právnickým osobám, ktoré boli prijaté Radou na základe hlavy V kapitoly 2 Zmluvy o Európskej únii.“

35 Článok 4 rozhodnutia 2010/413 stanovuje:

„1. Zakazuje sa predaj, dodávky alebo presun kľúčového vybavenia a technológií pre nasledujúce kľúčové odvetvia ropného a plynárenského priemyslu v Iráne alebo pre iránske podniky, alebo podniky vo vlastníctve Iránu, ktoré pôsobia v týchto odvetviach mimo Iránu, štátnymi príslušníkmi členských štátov, alebo z územia členských štátov alebo prostredníctvom plavidiel alebo lietadiel podliehajúcich ich jurisdikcii bez ohľadu na to, či majú pôvod na ich území:

- a) rafinácia;
- b) skvapalnený zemný plyn;
- c) prieskum;
- d) výroba.

Únia prijme potrebné opatrenia na určenie príslušných položiek, na ktoré sa vzťahuje toto ustanovenie.

2. Podnikom v Iráne, ktoré pôsobia v kľúčových odvetviach iránskeho ropného a plynárenského priemyslu uvedených v odseku 1 alebo iránskym podnikom alebo podnikom vo vlastníctve Iránu, ktoré pôsobia v týchto odvetviach mimo Iránu, sa zakazuje poskytovať:

- a) technickú pomoc alebo odbornú prípravu a ďalšie služby súvisiace s kľúčovým vybavením a technológiami určenými v súlade s odsekom 1;
- b) finančné prostriedky alebo finančnú pomoc na akýkoľvek predaj, dodávky, presun alebo vývoz kľúčového vybavenia a technológií určených v súlade s odsekom 1, alebo na zabezpečenie súvisiacej odbornej technickej pomoci alebo odbornej prípravy.

3. Zakazuje sa zúčastňovať sa vedome alebo zámerne na činnostiach, ktorých cieľom alebo účinkom je obchádzanie zákazov uvedených v odsekoch 1 a 2.“

36 Rozhodnutie 2010/413 bolo prijaté na základe článku 29 EÚ, ktorý sa týka spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky v zmysle článku 275 ZFEÚ. Je teda potrebné overiť, či článok 4 uvedeného rozhodnutia splňa podmienky vymedzené v článku 275 druhom odseku ZFEÚ.

37 Po prvé zakazujúce opatrenia stanovené článkom 4 rozhodnutia 2010/413 sú opatreniami všeobecnej povahy, keďže ich pôsobnosť je vymedzená odkazom na objektívne kritériá a nie odkazom na určité fyzické alebo právnické osoby. Ako tvrdia Rada a Komisia, článok 4 rozhodnutia 2010/413 teda nie je rozhodnutím, ktoré stanovuje reštriktívne opatrenia voči fyzickým alebo právnickým osobám v zmysle článku 275 druhého odseku ZFEÚ.

38 Po druhé reštriktívne opatrenia prijaté voči žalobkyni vyplývajú z vykonania článku 20 rozhodnutia 2010/413 a nie z článku 4 tohto rozhodnutia. Proti tomuto poslednému uvedenému ustanoveniu preto v prejednávanej veci nemožno vzniesť námietku nezákonnosti na základe článku 277 ZFEÚ v spojení s článkom 263 ZFEÚ.

39 Za týchto okolností je potrebné konštatovať, že na základe článku 275 prvého odseku ZFEÚ Všeobecný súd nemá právomoc rozhodnúť o žalobe smerujúcej k posúdeniu zákonnosti článku 4 rozhodnutia 2010/413, a teda rozhodnúť o druhej časti prvého žalobného dôvodu.

O prípustnosti návrhu na zrušenie rozhodnutia 2010/644 a nariadenia č. 961/2010

40 Ako vyplýva z bodov 9 a 10 vyššie, po podaní žaloby bol zoznam v prílohe II rozhodnutia 2010/413 nahradený novým zoznamom uvedeným v rozhodnutí 2010/644 a nariadenie č. 423/2007 bolo zrušené a nahradené nariadením č. 961/2010. Žalobkyňa požiadala o umožnenie upraviť svoje pôvodné návrhy tak, aby jej žaloba smerovala k zrušeniu týchto štyroch aktov (ďalej spoločne len „napadnuté akty“).

- 41 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že ak je rozhodnutie alebo nariadenie týkajúce sa priamo a osobne jednotlivca v priebehu konania nahradené aktom, ktorý má rovnaký predmet, treba ho považovať za novú skutočnosť umožňujúcu žalobcovi prispôbiť svoje návrhy a dôvody. Bolo by totiž v rozpore s riadnym výkonom spravodlivosti a s požiadavkou hospodárnosti konania nútiť žalobcu, aby podal novú žalobu. Okrem toho by bolo nespravodlivé, aby dotknutá inštitúcia mohla na obranu voči výhradám uvedeným v žalobe predloženej súdu Únie proti určitému aktu prispôbiť napadnutý akt alebo ho nahradiť iným a odvolávať sa v priebehu konania na túto zmenu alebo toto nahradenie, zatiaľ čo druhý účastník konania by nemal možnosť rozšíriť svoje pôvodné návrhy a dôvody na neskorší akt ani predložiť dodatočné návrhy a dôvody proti nemu (pozri analogicky rozsudok Súdu prvého stupňa z 23. októbra 2008, People's Mojahedin Organization of Iran/Rada, T-256/07, Zb. s. II-3019, bod 46 a tam citovanú judikatúru).
- 42 V prejednávanej veci treba teda v súlade s touto judikatúrou vyhovieť návrhom žalobkyne a dospieť k záveru, že jej žaloba sa k dátumu ukončenia ústnej časti konania týka aj zrušenia rozhodnutia 2010/644 a nariadenia č. 961/2010 v rozsahu, v akom sa jej tieto akty týkajú, a umožniť účastníkom konania upraviť svoje návrhy, dôvody a tvrdenia s prihliadnutím na túto novú skutočnosť, čo pre nich znamená právo na predloženie dodatočných návrhov, dôvodov a tvrdení (pozri analogicky rozsudok People's Mojahedin Organization of Iran/Rada, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 47).

O tvrdeniach Rady a Komisie týkajúcich sa prípustnosti žalobných dôvodov založených na údajnom porušení základných práv žalobkyne

- 43 Na pojednávaní Rada a Komisia uviedli, že žalobkyňu treba považovať za vládnu organizáciu, a teda za inštitúciu iránskeho štátu, ktorá sa nemôže dovolávať ochrany a záruk spojených so základnými právami. Preto sa domnievajú, že žalobné dôvody založené na údajnom porušení týchto práv treba vyhlásiť za neprípustné.
- 44 V tejto súvislosti je po prvé potrebné poznamenať, že Rada a Komisia nespochybňujú samotné právo žalobkyne domáhať sa zrušenia napadnutých aktov. Spochybňujú len skutočnosť, že žalobkyňa je nositeľkou určitých práv, na ktoré sa odvoláva s cieľom dosiahnuť toto zrušenie.
- 45 Po druhé otázka, či je žalobca nositeľom práva uvedeného na podporu žalobného dôvodu smerujúceho k zrušeniu, sa netýka prípustnosti tohto žalobného dôvodu, ale jeho dôvodnosti. Argumentácia Rady a Komisie založená na tvrdení, že žalobkyňa je vládnu organizáciou, sa teda musí zamietnuť v rozsahu, v akom smeruje ku konštatovaniu čiastočnej neprípustnosti žaloby.
- 46 Po tretie uvedená argumentácia bola predložená po prvý raz na pojednávaní, pričom Rada ani Komisia sa neodvolali na skutočnosť, že táto argumentácia bola založená na právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania. Pokiaľ ide o vecnú stránku sporu, táto argumentácia teda predstavuje nový žalobný dôvod v zmysle článku 48 ods. 2 prvého pododseku Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, čo znamená, že sa musí vyhlásiť za neprípustnú.

O veci samej

- 47 Všeobecný súd sa domnieva, že je potrebné preskúmať žalobné dôvody, ktoré uviedla žalobkyňa, v tomto poradí:
- piaty žalobný dôvod založený na nedostatku právomoci Rady na prijatie napadnutých aktov,
 - šiesty žalobný dôvod založený na zneužití právomoci,
 - prvá časť prvého žalobného dôvodu založená na retroaktívnom nadobudnutí účinnosti rozhodnutia 2010/413,

- druhý žalobný dôvod založený na porušení povinnosti odôvodnenia,
- tretí žalobný dôvod založený na porušení práva žalobkyne na obranu a jej práva na účinnú súdnu ochranu,
- siedmy žalobný dôvod založený na nesprávnom právnom posúdení, pokiaľ ide o pojem účasť na šírení jadrových zbraní,
- ôsmy žalobný dôvod založený na nesprávnom posúdení skutkového stavu, pokiaľ ide o činnosti žalobkyne,
- štvrtý žalobný dôvod založený na porušení zásady proporcionality,
- deviaty, subsidiárne uvedený žalobný dôvod založený na zjavne nesprávnom posúdení a na porušení zásady proporcionality.

O piatom žalobnom dôvode založenom na nedostatku právomoci Rady na prijatie napadnutých aktov

- 48 Žalobkyňa tvrdí, že Rada nemala právomoc prijať napadnuté akty. Po prvé tvrdí, že právnym základom napadnutých aktov je vyhlásenie Európskej rady o Iráne zo 17. júna 2010 (ďalej len „vyhlásenie zo 17. júna 2010“). Po druhé podľa žalobkyne toto vyhlásenie stanovuje len vykonanie rezolúcie Bezpečnostnej rady Organizácie spojených národov 1929 (2010) [ďalej len „rezolúcia 1929 (2010)“] Radou a prijatie sprievodných opatrení, ale nestanovuje prijatie samostatných opatrení na zmrazenie finančných prostriedkov. Po tretie rezolúcia 1929 (2010) údajne neobsahuje opatrenia týkajúce sa iránskeho ropného a plynárenského priemyslu alebo žalobkyne. Žalobkyňa z toho vyvodzuje záver, že Rada nemá právomoc prijať reštriktívne opatrenia voči nej na základe vyhlásenia zo 17. júna 2010.
- 49 Rada podporovaná Komisiou napáda dôvodnosť tvrdení žalobkyne.
- 50 Na úvod je potrebné poznamenať, že Rada prijala reštriktívne opatrenia voči žalobkyni z dôvodu, že žalobkyňa údajne podporovala šírenie jadrových zbraní, a nie iba preto, lebo pôsobila v odvetví ropného, plynárenského a petrochemického priemyslu. Skutočnosť, že rezolúcia 1929 (2010) neobsahuje špecifické opatrenia týkajúce sa tohto odvetvia, je teda irelevantná.
- 51 Okrem toho cieľom rezolúcie 1929 (2010) je zabrániť šíreniu jadrových zbraní, najmä zabezpečením dodržiavania predchádzajúcich rezolúcií Bezpečnostnej rady v tejto oblasti. Vzhľadom na tento cieľ môže byť súčasťou jej vykonávania prijatie reštriktívnych opatrení voči subjektom, ktoré podporovali šírenie jadrových zbraní.
- 52 Formulácia bodu 4 vyhlásenia zo 17. júna 2010, podľa ktorého sa Rada pre zahraničné veci vyzýva, aby „prijala... opatrenia na vykonanie opatrení uvedených v [rezolúcii 1929 (2010)], ako aj sprievodné opatrenia“, zahŕňa prijatie takých reštriktívnych opatrení, akými sú reštriktívne opatrenia týkajúce sa žalobkyne.
- 53 Bod 4 vyhlásenia zo 17. júna 2010 navyše tiež obsahuje pasáž, podľa ktorej by sa mal stanoviť „nový zákaz udeľovania víz a zmrazenie aktív, najmä Zboru islamských revolučných gárd“. Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, táto formulácia stanovuje možnosť prijať reštriktívne opatrenia, vrátane samostatných opatrení.
- 54 Preto treba konštatovať, že Rada pri prijímaní reštriktívnych opatrení voči žalobkyni dodržala článok 26 ods. 2 prvý odsek EÚ, podľa ktorého má konať „na základe všeobecných usmernení a strategických smerov vymedzených Európskou radou“.
- 55 Je teda potrebné konštatovať, že Rada mala právomoc prijať reštriktívne opatrenia voči žalobkyni, a v dôsledku toho zamietnuť piaty žalobný dôvod ako nedôvodný.

O šiestom žalobnom dôvode založenom na zneužití právomoci

- 56 Žalobkyňa tvrdí, že Rada sa dopustila zneužitia právomoci. V tejto súvislosti tvrdí, že Rada prijala reštriktívne opatrenia voči nej bez toho, aby disponovala dôkazmi o jej účasti na šírení jadrových zbraní, a bez dodržania jej procesných práv. Z týchto okolností podľa žalobkyne vyplýva, že Rada sa v skutočnosti usilovala zneužiť režim reštriktívnych opatrení spojených so šírením jadrových zbraní s cieľom postihnúť iránsky ropný, plynárenský a petrochemický priemysel.
- 57 Rada podporovaná Komisiou napáda dôvodnosť tvrdení žalobkyne.
- 58 Podľa judikatúry akt obsahuje vady vyplývajúce zo zneužitia právomoci iba v prípade, ak sa na základe objektívnych, relevantných a zhodujúcich sa dôkazov ukazuje, že bol prijatý výlučne, alebo prinajmenšom v rozhodujúcej miere s úmyslom dosiahnuť iné ako uvádzané ciele alebo vyhnúť sa postupu osobitne predvídanému Zmluvou na riešenie okolností daného prípadu (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. októbra 2009, Bank Melli Iran/Rada, T-390/08, Zb. s. II-3967, bod 50 a tam citovanú judikatúru).
- 59 V prejednávanej veci však žalobkyňa nepreukázala existenciu takých dôkazov. Nepredložila totiž dôkazy, ktoré by naznačovali, že okolnosti, na ktoré sa odvoláva – za predpokladu, že by boli preukázané –, neboli spôsobené len pochybeniami Rady, ale vyplývali z vôle Rady dosiahnuť iné ciele ako cieľ zabrániť šíreniu jadrových zbraní.
- 60 Šiesty žalobný dôvod sa teda musí zamietnuť ako nedôvodný.

O prvej časti prvého žalobného dôvodu založenej na retroaktívnom nadobudnutí účinnosti rozhodnutia 2010/413

- 61 Žalobkyňa tvrdí, že rozhodnutie 2010/413 je nezákonné, keďže jeho článok 28 stanovil, že toto rozhodnutie nadobudne účinnosť dňom jeho prijatia, ktorý predchádzal dňu jeho uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskej únie*.
- 62 Rada a Komisia spochybňujú dôvodnosť tvrdení žalobkyne.
- 63 Článok 297 ods. 2 druhý pododsek ZFEÚ stanovuje:
- „Nariadenia a smernice určené všetkým členským štátom a rozhodnutia, ktoré neuvádzajú, komu sú určené, sa uverejňujú v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Nadobúdajú účinnosť dňom, ktorý je v nich stanovený alebo, ak takýto deň nie je stanovený, dvadsiatym dňom po ich uverejnení.“
- 64 Po prvé je potrebné pripomenúť, že základná zásada v právnom poriadku Únie vyžaduje, aby nebolo možné odvolávať sa na akt orgánu verejnej moci vo vzťahu k právnym subjektom skôr, než majú možnosť dozvedieť sa o ňom. Po druhé, hoci zásada právnej istoty bráni tomu, aby bol akt Únie účinný už pred jeho uverejnením, od tohto všeobecného pravidla sa možno výnimočne odchýliť, ak si to vyžaduje cieľ, ktorý sa má dosiahnuť, a ak sa náležite zohľadní legitímna dôvera dotknutých osôb (rozsudok Súdneho dvora z 25. januára 1979, Weingut Decker, 99/78, Zb. s. 101, body 3 a 8).
- 65 V prejednávanej veci je nesporné, že hoci rozhodnutie 2010/413, v ktorom nie je uvedený subjekt, ktorému je určené, bolo prijaté 26. júla 2010, bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* až v nasledujúci deň.
- 66 Rada sa navyše ani neodvoláva na dôvody, ktoré by odôvodňovali priznanie retroaktívneho účinku rozhodnutiu 2010/413.

- 67 Za týchto okolností je potrebné zrušiť článok 28 rozhodnutia 2010/413 v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne, a v dôsledku toho konštatovať, že toto rozhodnutie nadobudlo účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.
- 68 Žalobkyňa však neuvádza skutočnosti, ktoré by preukazovali, že tieto okolnosti môžu mať vplyv na zákonnosť ostatných ustanovení rozhodnutia 2010/413 v rozsahu, v akom sa jej týkajú.
- 69 Preto treba vyhovieť prvej časti prvého žalobného dôvodu v rozsahu, v akom smeruje k zrušeniu článku 28 rozhodnutia 2010/413, a v zostávajúcej časti ju zamietnuť ako neúčinnú.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

- 70 Žalobkyňa tvrdí, že Rada z právneho hľadiska dostatočne neodôvodnila napadnuté akty, takže žalobkyňa nie je schopná identifikovať skutočnosti, ktoré sa jej vytýkajú, a overiť alebo spochybníť dôvodnosť poskytnutého odôvodnenia.
- 71 Rada podporovaná Komisiou napáda dôvodnosť tvrdení žalobkyne. Tvrdí, že poskytnuté odôvodnenie odkazuje na podporu šírenia jadrových zbraní zo strany žalobkyne. Dodáva, že napadnuté akty boli prijaté v kontexte, ktorý bol žalobkyni známy.
- 72 Povinnosť odôvodniť akt spôsobujúci ujmu, ktorá je stanovená v článku 296 druhom odseku ZFEÚ, a osobitne v prejednávanej veci v článku 24 ods. 3 rozhodnutia 2010/413, v článku 15 ods. 3 nariadenia č. 423/2007 a článku 36 ods. 3 nariadenia č. 961/2010, má za cieľ jednak poskytnúť dotknutej osobe dostatočné údaje o tom, či je rozhodnutie dôvodné alebo či má prípadne vady umožňujúce napadnúť jeho platnosť na súde Únie, a jednak umožniť súdu Únie vykonať preskúmanie zákonnosti tohto aktu. Takto stanovená povinnosť odôvodnenia predstavuje základnú zásadu práva Únie, od ktorej sa možno odchyliť iba v prípade naliehavých dôvodov. Odôvodnenie preto v zásade musí byť oznámené dotknutej osobe v rovnakom čase ako akt, ktorý jej spôsobuje ujmu, pričom jeho absenciu nemožno napraviť tým, že sa dotknutá osoba dozvie dôvody aktu v konaní pred súdom Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok *Bank Mellé Iran/Rada*, už citovaný v bode 58 vyššie, bod 80 a tam citovanú judikatúru).
- 73 Preto s výnimkou prípadu, ak by naliehavé dôvody týkajúce sa bezpečnosti Únie či jej členských štátov alebo udržiavania ich medzinárodných vzťahov bránili oznámeniu určitých okolností, Rada je povinná na základe článku 24 ods. 3 rozhodnutia 2010/413, článku 15 ods. 3 nariadenia č. 423/2007 a článku 36 ods. 3 nariadenia č. 961/2010 oznámiť subjektu dotknutému opatrením, ktoré bolo prijaté na základe článku 24 ods. 3 rozhodnutia 2010/413, článku 15 ods. 3 nariadenia č. 423/2007 alebo článku 16 ods. 2 nariadenia č. 961/2010, konkrétne a osobitné dôvody, pre ktoré zastáva názor, že toto ustanovenie sa uplatňuje na dotknutú osobu. Musí teda uviesť skutkové a právne okolnosti, od ktorých závisí právne odôvodnenie opatrenia, a úvahy, ktoré ju viedli k jeho prijatiu (pozri v tomto zmysle rozsudok *Bank Mellé Iran/Rada*, už citovaný v bode 58 vyššie, bod 81 a tam citovanú judikatúru).
- 74 Okrem toho odôvodnenie musí byť prispôsobené povahe sporného aktu a kontextu, v ktorom bol prijatý. Požiadavka odôvodnenia musí byť posúdená v závislosti od okolností daného prípadu, najmä od obsahu aktu, povahy uvádzaných dôvodov a záujmu, ktorý môžu mať na získaní takýchto vysvetlení osoby, ktorým je akt určený, alebo ďalšie osoby priamo a osobne dotknuté takýmto aktom. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie konkrétne vymedzovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže dostatočný charakter odôvodnenia musí byť posúdený nielen vzhľadom na text aktu, ale tiež na jeho kontext, ako aj na súhrn právnych pravidiel upravujúcich dotknutú oblasť. Konkrétne, akt spôsobujúci ujmu je dostatočne odôvodnený vtedy, pokiaľ bol prijatý v kontexte, ktorý bol dotknutej osobe známy a ktorý jej umožňuje pochopiť dosah opatrenia, ktoré bolo vo vzťahu k nej prijaté (pozri rozsudok *Bank Mellé Iran/Rada*, už citovaný v bode 58 vyššie, bod 82 a tam citovanú judikatúru).
- 75 V prejednávanej veci z odôvodnenia napadnutých aktov vyplýva, že Rada uvádza tri samostatné dôvody odôvodňujúce prijatie reštriktívnych opatrení voči žalobkyni. Je teda potrebné preskúmať ich jednotlivo.

- 76 Pokiaľ ide o prvý žalobný dôvod, že žalobkyňa obchoduje so zariadeniami pre ropné a plynárenské odvetvie, ktoré sa môžu použiť pre iránsky jadrový program, je potrebné uznať, že ako tvrdí žalobkyňa, poskytnuté odôvodnenie je veľmi všeobecné, keďže v ňom nie je špecifikovaná povaha alebo kategórie dotknutých zariadení a povaha činností vytykánych žalobkyňu.
- 77 Vzhľadom na vysvetlenia poskytnuté na pojednávaní je však potrebné konštatovať, že toto odôvodnenie je postačujúce. Z odpovede Rady na otázku Všeobecného súdu totiž vyplýva, že prvý žalobný dôvod nie je založený na konkrétnom nákupe tovaru, ktorý by sa skutočne používal na účely šírenia jadrových zbraní, ale na všeobecnej okolnosti, že tovar obstarávaný žalobkyňou v rámci plynárenského, ropného a petrochemického priemyslu možno použiť na také účely. Táto okolnosť je pritom žalobkyňu známa a žalobkyňa ju vo svojich podaniach výslovne uznala, avšak najmä v rámci siedmeho žalobného dôvodu spochybňuje jej význam pre pojem účasť na šírení jadrových zbraní. Je teda potrebné konštatovať, že poskytnuté odôvodnenie umožnilo žalobkyňu overiť dôvodnosť napadnutých aktov a brániť sa v konaní pred Všeobecným súdom a Všeobecnému súdu umožnilo vykonať jeho preskúmanie.
- 78 Pokiaľ ide o druhý žalobný dôvod založený na tom, že žalobkyňa sa údajne pokúsila obstaráť veľmi odolné zliatinové dvere, ktoré sa používajú iba v jadrovom priemysle, je potrebné poznamenať, že v poskytnutom odôvodnení je vymedzený druh dotknutých výrobkov, čo umožňuje žalobkyňu spochybniť existenciu údajného pokusu o nákup a tvrdiť, že veľmi odolné zliatinové dvere, ktoré používa, nie sú určené len pre jadrový priemysel.
- 79 Naproti tomu tretí žalobný dôvod, že žalobkyňa má väzby na spoločnosti zapojené do iránskeho jadrového programu, je nedostatočný, keďže žalobkyňu neumožňuje pochopiť, aký druh vzťahov s akými subjektmi sa jej v skutočnosti vytyka, takže nie je schopná overiť dôvodnosť tohto tvrdenia a aspoň s určitou presnosťou ho spochybniť.
- 80 Za týchto okolností je potrebné na jednej strane zamietnuť druhý žalobný dôvod ako nedôvodný v rozsahu, v akom sa týka prvého a druhého žalobného dôvodu uvedeného Radou. Na druhej strane je potrebné vyhovieť druhému žalobnému dôvodu, a teda zrušiť napadnuté akty, pokiaľ ide o tretí žalobný dôvod.
- 81 Vzhľadom na to, že tri sporné žalobné dôvody sú samostatné, toto konštatovanie nemá za následok zrušenie napadnutých aktov v rozsahu, v akom zavádzajú reštriktívne opatrenia voči žalobkyňu. Tretí žalobný dôvod však nemožno zohľadniť pri skúmaní ostatných žalobných dôvodov, najmä ôsmeho žalobného dôvodu založeného na nesprávnom posúdení skutkového stavu.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení práva žalobkyne na obranu a jej práva na účinnú súdnu ochranu

- 82 Žalobkyňa tvrdí, že Rada tým, že prijala rozhodnutie 2010/413 a vykonávacie nariadenie č. 668/2010, porušila jej právo na obranu, čo znamená aj porušenie jej práva na účinnú súdnu ochranu.
- 83 Rada podporovaná Komisiou napáda dôvodnosť tvrdení žalobkyne. Po prvé Rada tvrdí, že žalobkyňa sa nemôže odvolávať na zásadu dodržiavania práva na obranu. Po druhé Rada zastáva názor, že túto zásadu v každom prípade dodržala, rovnako ako právo žalobkyne na účinnú súdnu ochranu.

– O práve na obranu

- 84 Podľa ustálenej judikatúry dodržanie práva na obranu a najmä práva byť vypočutý v akomkoľvek konaní, ktoré bolo začaté proti určitému subjektu a ktoré môže viesť k prijatiu pre neho nepriaznivého rozhodnutia, predstavuje základnú zásadu práva Únie a musí byť zabezpečené, aj keď neexistuje právna úprava týkajúca sa tohto konania (rozsudok Bank Melli Iran/Rada, už citovaný v bode 58 vyššie, bod 91).

- 85 Zásada dodržania práva na obranu jednak vyžaduje, aby skutočnosti zohľadnené v neprospech dotknutého subjektu na účely odôvodnenia aktu, ktorý mu spôsobuje ujmu, boli tomuto subjektu oznámené. Ďalej musí byť dotknutej osobe umožnené účinne vyjadriť svoj názor na tieto skutočnosti (pozri analogicky rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. decembra 2006, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Rada, T-228/02, Zb. s. II-4665, bod 93).
- 86 Na úvod Rada a Komisia spochybňujú uplatniteľnosť zásady dodržania práva na obranu v prejednávanej veci. Odkazujúc na rozsudok Všeobecného súdu z 19. mája 2010, Tay Za/Rada (T-181/08, Zb. s. II-1965, body 121 až 123), tvrdia, že reštriktívne opatrenia sa týkali žalobkyne nie z dôvodu jej vlastných aktivít, ale z dôvodu jej príslušnosti k všeobecnej kategórii osôb a subjektov. V dôsledku toho voči žalobkyni nebolo v zmysle judikatúry citovanej v bode 84 vyššie začaté konanie týkajúce sa prijatia reštriktívnych opatrení, a preto sa nemôže dovolávať svojho práva na obranu, alebo sa ho môže dovolávať iba v obmedzenom rozsahu.
- 87 Túto argumentáciu nemožno prijať.
- 88 Po prvé z odôvodnenia napadnutých aktov totiž vyplýva, že prijatie reštriktívnych opatrení voči žalobkyni je odôvodnené najmä transakciami, ktoré sa údajne pokúsila zrealizovať, a jej údajnými väzbami na určité subjekty. Na rozdiel od dotknutých osôb vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Tay Za/Rada, už citovaný v bode 86 vyššie, reštriktívne opatrenia sa týkajú žalobkyne, pretože ona sama sa považuje za zapojenú do šírenia jadrových zbraní, a nie z dôvodu jej príslušnosti k všeobecnej kategórii osôb a subjektov spojených s Iránskou islamskou republikou.
- 89 V dôsledku toho úvahy uvedené v bodoch 121 až 123 rozsudku Tay Za/Rada, už citovaného v bode 86 vyššie, nemožno uplatniť v prejednávanom prípade.
- 90 Po druhé článok 24 ods. 3 a 4 rozhodnutia 2010/413, článok 15 ods. 3 nariadenia č. 423/2007 a článok 36 ods. 3 a 4 nariadenia č. 961/2010 v každom prípade obsahujú ustanovenia zaručujúce subjektom dotknutým reštriktívnymi opatreniami prijatými podľa týchto predpisov právo na obranu. Dodržanie tohto práva je predmetom preskúmania súdu Únie (rozsudok Bank Melli Iran/Rada, už citovaný v bode 58 vyššie, bod 37).
- 91 Za týchto okolností treba konštatovať, že žalobkyňa sa v prejednávanej veci môže dovolávať zásady dodržania práva na obranu.
- 92 Podľa judikatúry, pokiaľ ide o prvotný akt, ktorým sú zmrazené finančné prostriedky subjektu, k oznámeniu vytýkaných skutočností má dôjsť súčasne s prijatím predmetného aktu alebo čo najskôr po tomto prijatí. Na žiadosť dotknutého subjektu má tento subjekt tiež právo vyjadriť svoj názor k týmto skutočnostiam po prijatí aktu (pozri v tomto zmysle analogicky rozsudok Súdneho dvora z 3. septembra 2008, Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, C-402/05 P a C-415/05 P, Zb. s. I-6351, bod 342, a rozsudok Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Rada, už citovaný v bode 87 vyššie, bod 137).
- 93 Okrem toho je potrebné poznamenať, že ak sa poskytnú dostatočne konkrétne informácie umožňujúce dotknutému subjektu účinne predniesť svoje stanovisko k skutočnostiam zohľadneným v jeho neprospech Radou, zásada dodržania práva na obranu neznamena povinnosť Rady umožniť z vlastného podnetu prístup k dokumentom obsiahnutým v jej spise. Rada je povinná umožniť prístup ku všetkým administratívnym dokumentom týkajúcim sa predmetného opatrenia, ktoré nemajú dôvernú povahu, iba na žiadosť dotknutého subjektu (pozri rozsudok Bank Melli Iran/Rada, už citovaný v bode 58 vyššie, bod 97 a tam citovanú judikatúru).
- 94 Po prvé, pokiaľ ide o oznámenie skutočností v neprospech žalobkyne, v prejednávanej veci bolo prijatie rozhodnutia 2010/413 a vykonávacieho nariadenia č. 668/2010 individuálne oznámené žalobkyni listom z 29. júla 2010.

- 95 Pokiaľ ide o obsah tohto oznámenia, žalobkyňa namieta vágnosť poskytnutého odôvodnenia, čo údajne má za následok, že musí predložiť negatívny dôkaz.
- 96 Z preskúmania druhého žalobného dôvodu vyššie však vyplýva, že napadnuté akty boli z právneho hľadiska dostatočne odôvodnené, pokiaľ ide prvý a druhý žalobný dôvod uvedený Radou.
- 97 Je teda potrebné konštatovať, že Rada neporušila právo žalobkyne na obranu, pokiaľ ide o prvotné oznámenie skutočností v jej neprospech.
- 98 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že nemala prístup k dôkazom a informáciám, ktoré sa jej týkali, obsiahnutým v spise Rady, a to aj napriek výslovnej žiadosti v tomto zmysle uvedenej v liste z 12. septembra 2010. Rada popiera existenciu takej žiadosti.
- 99 List z 12. septembra 2010 obsahoval túto pasáž:
- „Na to, aby [žalobkyňa] mohla vykonať svoje práva, sa navyše Rada žiada, aby dostatočne podrobne informovala spoločnosť o:
- i) údajných pokusoch obstaráť veľmi odolné zliatinové dvere,
 - ii) údajných väzbách na spoločnosti, organizácie a inštitúcie spojené s jadrovým programom,
 - iii) povahe zariadení, ktoré by sa mohli použiť pre iránsky jadrový program.“
- 100 Rada vo svojom liste z 28. októbra 2010 neodpovedala na túto žiadosť.
- 101 Za týchto okolností je potrebné konštatovať, že Rada porušila právo žalobkyne na obranu tým, že neodpovedala na žiadosť o prístup k spisu, ktorú žalobkyňa podala včas.
- 102 Po tretie, pokiaľ ide o právo žalobkyne účinne vyjadriť svoj názor k skutočnostiam zohľadneným v jej neprospech, treba konštatovať, že v nadväznosti na prijatie prvotných aktov, ktorými boli finančné prostriedky žalobkyne zmrazené, 26. júla 2010 žalobkyňa adresovala Rade list z 12. septembra 2010, v ktorom uviedla svoj názor a žiadala, aby boli reštriktívne opatrenia prijaté voči nej zrušené. Rada odpovedala na tento list 28. októbra 2010.
- 103 Žalobkyňa v tejto súvislosti ďalej namieta, že jej bola poskytnutá len veľmi krátka lehota na podanie žiadosti o opätovné preskúmanie Rade vzhľadom na čas prepravy listu, ktorým bola informovaná o prijatí reštriktívnych opatrení voči nej.
- 104 Po prvé predmetná lehota, ktorá plynula od 25. augusta do 15. septembra 2010, trvala takmer tri týždne. Takúto lehodu treba považovať za dostatočnú vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci a najmä vzhľadom na obmedzený rozsah okolností uvedených Radou. Po druhé žalobkyňa v každom prípade uvádza iba všeobecné tvrdenie, pričom nešpecifikuje konkrétny vplyv obmedzenej lehoty na jej obranu. Jej argumentácia v tomto smere preto nemôže obstať.
- 105 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné konštatovať, že právo žalobkyne účinne vyjadriť svoj názor bolo dodržané.
- O práve na účinnú súdnu ochranu
- 106 Podľa ustálenej judikatúry zásada účinnej súdnej ochrany predstavuje všeobecnú zásadu práva Únie, ktorá vyplýva z ústavných tradícií spoločných členským štátom a ktorá je zakotvená v článkoch 6 a 13 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaného 4. novembra 1950

v Ríme. Účinnosť súdneho preskúmania predpokladá, že dotknutý orgán Únie má povinnosť oznámiť dôvody reštriktívneho opatrenia dotknutému subjektu v čo najširšej miere buď v okamihu prijatia uvedeného opatrenia, alebo aspoň čo najskôr po jeho prijatí, aby sa dotknutému subjektu umožnil výkon jeho práva včas podať žalobu. Dodržanie tejto povinnosti oznámiť uvedené dôvody je totiž nevyhnutné tak na umožnenie adresátom reštriktívnych opatrení brániť svoje práva za najlepších možných podmienok a rozhodnúť sa pri plnej znalosti veci, či je potrebné obrátiť sa na súd Únie, ako aj na umožnenie súdu Únie v plnom rozsahu preskúmať zákonnosť dotknutého aktu, čo je jeho úlohou (pozri v tomto zmysle analogicky rozsudok Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, už citovaný v bode 92 vyššie, body 335 až 337 a tam citovanú judikatúru).

- 107 V prejednávanej veci z preskúmania druhého žalobného dôvodu vyplýva, že žalobkyni boli včas poskytnuté dostatočne presné informácie týkajúce sa prvých dvoch žalobných dôvodov uvedených Radou na odôvodnenie prijatia reštriktívnych opatrení voči nej. Ako však bolo uvedené v bodoch 100 až 103 vyššie, Rada neodpovedala na žiadosť žalobkyne o sprístupnenie obsahu spisu podanú pred uplynutím lehoty na podanie žaloby.
- 108 Táto okolnosť pritom mohla *a priori* ovplyvniť obranu žalobkyne v konaní pred Všeobecným súdom, a preto predstavuje porušenie jej práva na účinnú súdnu ochranu.
- 109 Vzhľadom na všetko, čo bolo uvedené vyššie, je potrebné vyhovieť tretiemu žalobnému dôvodu a v dôsledku toho zrušiť napadnuté akty v rozsahu, v akom sa týkajú žalobkyne.
- 110 Rada vo svojich podaniach v konaní pred Všeobecným súdom však v podstate potvrdila, že jej spis neobsahoval iné dôkazy alebo informácie ako tie, ktoré boli uvedené v odôvodnení napadnutých aktov. Za týchto okolností je potrebné z dôvodov hospodárnosti konania a v záujme riadneho výkonu spravodlivosti preskúmať siedmy a ôsmy žalobný dôvod, ktoré sú založené na nesprávnom právnom posúdení, pokiaľ ide o pojem účasť na šírení jadrových zbraní, a na nesprávnom posúdení skutkového stavu, pokiaľ ide o činnosti žalobkyne. Takýmto preskúmaním totiž možno zabrániť prípadnej novej žalobe pred Všeobecným súdom založenej na rovnakých tvrdeniach, ako sú tvrdenia uvedené v rámci prejednávanej veci.

O siedmom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení, pokiaľ ide o pojem účasť na šírení jadrových zbraní

- 111 Žalobkyňa tvrdí, že Rada sa tým, že sa opierała o prvý žalobný dôvod založený na tom, že žalobkyňa obchoduje so zariadeniami pre ropné a plynárenské odvetvie, ktoré sa môžu použiť pre iránsky jadrový program, dopustila nesprávneho právneho posúdenia. Táto okolnosť totiž údajne sama osebe neodôvodňuje prijatie reštriktívnych opatrení.
- 112 Rada podporovaná Komisiou napáda dôvodnosť tvrdení žalobkyne. Tvrdí, že skutočnosť, že žalobkyňa je schopná obstaráť pre členov skupiny spoločnosti National Iranian Oil Company zariadenia, ktoré sa môžu použiť v rámci iránskeho jadrového programu, predstavuje podporu šírenia jadrových zbraní.
- 113 Ako vyplýva z bodu 77 vyššie, prvý žalobný dôvod uvedený Radou nie je založený na konkrétnom správaní žalobkyne, ktorým by sa žalobkyňa podieľala na šírení jadrových zbraní. Spočíva totiž na konštatovaní, že existuje osobitné riziko, že žalobkyňa sa bude podieľať na šírení jadrových zbraní, vzhľadom na jej postavenie ako strediska nákupu skupiny spoločnosti National Iranian Oil Company.
- 114 Článok 20 ods. 1 rozhodnutia 2010/413 pritom stanovuje zmrazenie finančných prostriedkov „osôb a subjektov...“, ktoré... podporujú“ šírenie jadrových zbraní. Článok 7 ods. 2 nariadenia č. 423/2007 a článok 16 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 961/2010 sa tiež týkajú okrem iného subjektov, ktoré „podporujú“ šírenie jadrových zbraní.

- 115 Z formulácie použitej normotvorcom vyplýva, že predpokladom prijatia reštriktívnych opatrení voči subjektu z dôvodu, že údajne podporoval šírenie jadrových zbraní, je, že tento subjekt sa predtým správal spôsobom zodpovedajúcim tomuto kritériu. Naproti tomu v prípade, ak v skutočnosti nedošlo k takému správaniu, samotné riziko, že dotknutý subjekt bude podporovať šírenie jadrových zbraní v budúcnosti, nie je dostačujúce.
- 116 Preto je potrebné konštatovať, že Rada sa tým, že prijala opačný výklad článku 20 ods. 1 rozhodnutia 2010/413, článku 7 ods. 2 nariadenia č. 423/2007 a článku 16 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 961/2010, dopustila nesprávneho právneho posúdenia.
- 117 Rada v tejto súvislosti ďalej tvrdí, že na základe článku 215 ods. 1 ZFEÚ je oprávnená úplne prerušiť hospodárske a finančné vzťahy s tretím štátom alebo prijať odvetvové reštriktívne opatrenia voči nemu.
- 118 Táto okolnosť je však v prejednávanej veci irelevantná. Ustanovenia, na ktorých sú založené reštriktívne opatrenia prijaté voči žalobkyni, vymenované v bode 116 vyššie, totiž nestanovujú takéto všeobecné alebo odvetvové opatrenia, ale individuálne opatrenia.
- 119 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné vyhovieť siedmemu žalobnému dôvodu, a v dôsledku toho zrušiť napadnuté akty, pokiaľ ide o prvý žalobný dôvod.
- O ôsmom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom posúdení skutkového stavu, pokiaľ ide o činnosti žalobkyne
- 120 Na úvod je potrebné pripomenúť, že vzhľadom na výsledok preskúmania druhého a siedmeho žalobného dôvodu vyššie je preskúmanie tohto žalobného dôvodu obmedzené na druhý žalobný dôvod uvedený Radou založený na tom, že žalobkyňa sa údajne pokúsila obstaráť veľmi odolné zliatinové dvere, ktoré sa používajú iba v jadrovom priemysle.
- 121 Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že na rozdiel od toho, čo konštatovala Rada v odôvodnení napadnutých aktov, dvere, ktoré nakupuje, sa nepoužívajú iba v jadrovom priemysle, ale aj v plynárenskom, ropnom a petrochemickom priemysle.
- 122 Rada podporovaná Komisiou napáda dôvodnosť argumentácie žalobkyne. Tvrdí, že žalobkyňa nepreukázala, že sa nikdy nepokúsila obstaráť dvere, ktoré sa používajú iba v jadrovom priemysle.
- 123 Podľa judikatúry súdne preskúmanie zákonnosti aktu, ktorým boli voči subjektu prijaté reštriktívne opatrenia, sa vzťahuje na posúdenie skutočností a okolností uvádzaných na jeho odôvodnenie, rovnako ako na overenie dôkazov a informácií, na ktorých sa toto posúdenie zakladá. V prípade sporu Rade prislúcha predložiť tieto skutočnosti s cieľom ich overenia súdom Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok Bank Melli Iran/Rada, už citovaný v bode 58 vyššie, body 37 a 107).
- 124 V prejednávanej veci Rada nepredložila nijakú informáciu ani dôkaz týkajúci sa druhého žalobného dôvodu, ktorý by prekračoval odôvodnenie napadnutých aktov. Ako Rada v podstate sama uznáva, vychádzala len z tvrdení, ktoré neboli podložené akýmkoľvek dôkazom, že žalobkyňa sa údajne pokúsila obstaráť veľmi odolné zliatinové dvere, ktoré sa používajú iba v jadrovom priemysle.
- 125 Za týchto okolností je potrebné konštatovať, že Rada nepredložila dôkaz o tvrdeniach uvedených v rámci druhého žalobného dôvodu.
- 126 Preto treba vyhovieť ôsmemu žalobnému dôvodu v rozsahu, v akom sa týka druhého žalobného dôvodu uvedeného Radou, a zrušiť napadnuté akty v rozsahu, v akom ide o tento žalobný dôvod.

- 127 Vzhľadom na všetko, čo bolo uvedené vyššie, je potrebné vyhovieť žalobe a zrušiť napadnuté akty v rozsahu, v akom sa týkajú žalobkyne.
- 128 Pokiaľ ide o časové účinky zrušenia napadnutých aktov, treba na úvod poznamenať, že vykonávacie nariadenie č. 668/2010, ktorým bol zmenený zoznam v prílohe V nariadenia č. 423/2007, už nevyvoláva právne účinky od zrušenia tohto nariadenia, ktoré sa vykonalo nariadením č. 961/2010. Zrušenie vykonávacieho nariadenia č. 668/2010 sa teda týka len účinkov, ktoré toto nariadenie vyvolalo v čase od jeho nadobudnutia účinnosti do jeho zrušenia.
- 129 Okrem toho, pokiaľ ide o nariadenie č. 961/2010, treba pripomenúť, že podľa článku 60 druhého pododseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie bez ohľadu na ustanovenia článku 280 ZFEÚ nadobúdajú rozhodnutia Všeobecného súdu, ktoré vyhlasujú nariadenia za neplatné, právoplatnosť až po uplynutí odvolacej lehoty uvedenej v prvom pododseku článku 56 tohto štatútu, alebo ak bolo v rámci tejto lehoty podané odvolanie, po jeho zamietnutí. Rada teda disponuje dvojmesačnou lehotou predĺženou o desaťdňovú lehotu zohľadňujúcu vzdialenosť od doručenia tohto rozsudku, aby napravila konštatované porušenie prípadným prijatím nových reštriktívnych opatrení voči žalobkyňi. V prejednávanej veci sa nebezpečenstvo vážneho a nezvratného narušenia účinnosti reštriktívnych opatrení, ktoré ukladá nariadenie č. 961/2010, vzhľadom na významný vplyv týchto opatrení na práva a slobody žalobkyne nezdá dostatočne vysoké na odôvodnenie zachovania účinkov uvedeného nariadenia voči nej počas obdobia presahujúceho obdobie stanovené v článku 60 druhom pododseku Štatútu Súdneho dvora (pozri analogicky rozsudok Všeobecného súdu zo 16. septembra 2011, *Kadio Morokro/Rada*, T-316/11, neuvverejnený v Zbierke, bod 38).
- 130 Nakoniec, pokiaľ ide o časové účinky zrušenia rozhodnutia 2010/413, zmeneného a doplneného rozhodnutím 2010/644, treba pripomenúť, že podľa článku 264 druhého odseku ZFEÚ Všeobecný súd môže, ak to považuje za potrebné, uviesť, ktoré z účinkov aktu, ktorý vyhlásil za neplatný, sa považujú za konečné. V prejednávanej veci by mohla existencia rozdielu medzi dátumom účinnosti zrušenia nariadenia č. 961/2010 a dátumom účinnosti zrušenia rozhodnutia 2010/413, zmeneného a doplneného rozhodnutím 2010/644, mať za následok vážne ohrozenie právnej istoty, keďže tieto dva akty ukladajú žalobkyňi rovnaké opatrenia. Účinky rozhodnutia 2010/413, zmeneného a doplneného rozhodnutím 2010/644, teda musia, pokiaľ ide o žalobkyňu, zostať zachované od jeho nadobudnutia účinnosti v dvadsiaty deň po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* až do účinnosti zrušenia nariadenia č. 961/2010 (pozri analogicky, pokiaľ ide o túto poslednú otázku, rozsudok *Kadio Morokro/Rada*, už citovaný v bode 129 vyššie, bod 39).

O trovách

- 131 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Rada nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat ju na náhradu trovy konania v súlade s návrhmi žalobkyne.
- 132 Podľa článku 87 ods. 4 prvého pododseku tohto rokovacieho poriadku inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú svoje vlastné trovy konania. Komisia preto znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Všeobecný súd nemá právomoc rozhodnúť o druhej časti prvého žalobného dôvodu.

2. **V rozsahu, v akom sa týkajú spoločnosti Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran, sa zrušujú:**
 - rozhodnutie Rady 2010/413/SZBP z 26. júla 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP,
 - vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 668/2010 z 26. júla 2010, ktorým sa vykonáva článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 423/2007 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu,
 - rozhodnutie Rady 2010/644/SZBP z 25. októbra 2010, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2010/413,
 - nariadenie Rady (EÚ) č. 961/2010 z 25. októbra 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie č. 423/2007.
3. **Účinky rozhodnutia 2010/413, zmeneného a doplneného rozhodnutím 2010/644, pokiaľ ide o spoločnosť Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran, zostávajú zachované od jeho nadobudnutia účinnosti v dvadsiaty deň po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* až do účinnosti zrušenia nariadenia č. 961/2010.**
4. **Rada Európskej únie znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli spoločnosti Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran.**
5. **Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania.**

Pelikánová

Jürimäe

van der Woude

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu z 25. apríla 2012.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu	2
Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránskej islamskej republike	2
Reštriktívne opatrenia týkajúce sa žalobkyne	3
Konanie a návrhy účastníkov konania	4
Právny stav	5
O právomoci Všeobecného súdu na rozhodnutie o druhej časti prvého žalobného dôvodu	5
O prípustnosti návrhu na zrušenie rozhodnutia 2010/644 a nariadenia č. 961/2010	6
O tvrdeniach Rady a Komisie týkajúcich sa prípustnosti žalobných dôvodov založených na údajnom porušení základných práv žalobkyne	7
O veci samej	7
O piatom žalobnom dôvode založenom na nedostatku právomoci Rady na prijatie napadnutých aktov ..	8
O šiestom žalobnom dôvode založenom na zneužití právomoci	9
O prvej časti prvého žalobného dôvodu založenej na retroaktívnom nadobudnutí účinnosti rozhodnutia 2010/413	9
O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia	10
O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení práva žalobkyne na obranu a jej práva na účinnú súdnu ochranu	11
– O práve na obranu	11
– O práve na účinnú súdnu ochranu	13
O siedmom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení, pokiaľ ide o pojem účasť na šírení jadrových zbraní	14
O ôsmom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom posúdení skutkového stavu, pokiaľ ide o činnosti žalobkyne	15
O trovách	16